

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

STRAFVONNIS

in de zaak tegen de verdachte:

X,
geboren op xxxxx in Curaçao
wonende in Curaçao.

1. Onderzoek van de zaak

Het onderzoek ter openbare terechtzitting heeft plaatsgevonden op 21 juni 2017. De verdachte is verschenen, bijgestaan door haar raadvrouw, mr. P.C. Janssen.

De officier van justitie, mr. B. van de Vliet, heeft ter terechtzitting gevorderd de verdachte ter zake de feiten 1 en 2 op te leggen een werkstraf voor de duur van 200 uren (waarvan 60 uren voorwaardelijk) en verder een voorwaardelijke ontzegging uit het ambt voor de duur van vijf jaren, met een proeftijd van twee jaren.

De raadvrouw heeft bewijs- en strafmaatverweren gevoerd.

2. Tenlastelegging

Aan de verdachte is tenlastegelegd:

1.
dat zij op of omstreeks 23 februari 2017 te Curaçao, tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans alleen, aan een persoon, te weten Y, opzettelijk (en met voorbedachten rade), zwaar lichamelijk letsel, althans enig letsel, te weten een gezwollen (rechter) kaak en/of een gezwollen (rechter) wang en/of een bloedneus en/of een whiplash, heeft toegebracht, door die Y opzettelijk (en na kalm beraad en rustig overleg), een of meerdere malen (met kracht) met de (vlakke) (rechter) hand tegen het gezicht en/of het hoofd te slaan, tengevolge waarvan die Y pijn heeft ondervonden en/of letsel als voornoemd heeft bekomen,

strafbaar gesteld bij artt. 2:273/274 / artt. 2:275/276 Wetboek van Strafrecht Curaçao.

2.
dat zij op of omstreeks 23 februari 2017 te Curaçao, Z heeft bedreigd met enig misdrijf waardoor gevaar voor de algemene veiligheid van persoon/personen ontstaat en/of met zware mishandeling en/of met feitelijke aanranding van de eerbaarheid en/of met enig misdrijf tegen het leven gericht, immers heeft zij verdachte, opzettelijk genoemde Z dreigend de woorden toegevoegd:” bo tambe ta hana (vrije vertaling: jij krijgt ook)” en/of “abo keda afo, paso mi ta dal bu mas duru (vrije vertaling: jij moet er buiten blijven, ik sla je harder)”, althans woorden van gelijke dreigende aard en/of strekking geuit (nadat zij kort daarvoor Y had geslagen),

strafbaar gesteld bij art. 2:255 Wetboek van Strafrecht Curaçao.

3. Voorvragen

Ten aanzien van feit 2, oordeelt het Gerecht ambtshalve als volgt over de ontvankelijkheid van het openbaar ministerie.

Vooruitlopend op een mogelijk verweer, heeft de officier van justitie zich op het standpunt gesteld dat de kennelijke bedreiging zoals geuit door verdachte jegens medestatenlid Z niet valt onder de

verdachte's parlementaire immuniteit. Alhoewel de uitingen gedaan zouden zijn terwijl de vergadering gaande was, hielden zij geen verband met het parlementair debat dat gaande was, aldus de officier van justitie.

De verdediging heeft uiteindelijk hierover geen verweer gevoerd.

Het Gerecht komt ambtshalve tot het oordeel dat het openbaar ministerie niet-ontvankelijk is in de vervolging van het onder 2 tenlastegelegde en wel op basis van het volgende:

De parlementaire immuniteit in Curacao is geregeld in artikel 61 van de Staatsregeling van het Land Curacao. Deze bepaling luidt:

“De leden van de Staten, de ministers en andere personen die deelnemen aan de beraadslaging, kunnen niet in rechte worden vervolgd of aangesproken voor hetgeen zij in de vergaderingen van de Staten of van commissies daaruit hebben gezegd of aan deze schriftelijk hebben overgelegd.”

Deze vorm van immuniteit is de zogenaamde plaatsgevonden immuniteit en is derhalve gekoppeld aan de plaats van het debat en ziet derhalve op (mondelingen en schriftelijke) uitingen gedaan gedurende de vergaderingen van de Staten. Deze immuniteitsregeling dient ter bescherming van het parlementair debat en handhaving van de scheiding der machten tussen enerzijds de wetgever en anderzijds de rechter.

Over de reikwijdte van deze op Curacao geldende vorm van immuniteit heeft de Hoge Raad eerder geoordeeld in zijn uitspraak van 17 juni 2011 (ECLI:NL:HR:2011:BQ2302). De hiervoor aangehaalde wettelijke bepaling, gezien in het licht van de uitspraak van de Hoge Raad, brengt met zich dat de rechter zich niet mag begeven in de beoordeling van de strafrechtelijke of civielrechtelijke toelaatbaarheid van in het parlement gedane uitingen.

Nu in deze zaak de tenlastegelegde uitingen door verdachte jegens de collega Z gedaan zijn tijdens een parlementaire vergadering in de zaal van de Staten, dient het openbaar ministerie niet-ontvankelijk te worden verklaard in de vervolging ter zake van het onder 2 tenlastegelegde aangezien verdachte niet in rechte kan worden vervolgd voor die uitingen.

Het Gerecht heeft voor het overige vastgesteld dat de dagvaarding geldig is, dat het bevoegd is tot kennisneming van de zaak, dat het openbaar ministerie ontvankelijk is in zijn vervolging van het onder 1 ten laste gelegde en dat er geen redenen zijn voor schorsing van de vervolging.

4. Bewijsbeslissingen

4A. Bewijsmiddelen

Het Gerecht komt tot bewezenverklaring van het onder 1 ten laste gelegde feit op grond van de feiten en omstandigheden die in wettige bewijsmiddelen zijn vervat¹.

p. 017 proces-verbaal van aangifte van Y : “(...) Ik heb tijdens de Statenvergadering in mijn desertie onder meer naar voren gebracht, dat ik hoofd van de operatiekamer assistent was. Als ik voor de afdeling operatiekamer inkopen deed, betaalde ik hoogstens 0.25 cent per mondkapje en geen 9 gulden, zoals dit het geval was bij de welbekende “mondkapjesgate”. Ik heb dit gezegd naar

¹ De door het Gerecht als proces-verbaal aangeduide bewijsmiddelen zijn in de wettelijke vorm opgemaakt door personen die daartoe bevoegd zijn en voldoen ook overigens aan de daaraan bij wet gestelde eisen. Bij onderstaande bewijsmiddelen wordt, tenzij anders vermeld, verwezen naar het dossier in de zaak met nummer **LrC 1703**.

aanleiding van hetgeen X naar voren had gebracht met betrekking tot mijn broer die de opdracht had gekregen om in verband met de carnavalsoptochten dranghekken langs de route te plaatsen. Nadat ik het woord had gevoerd, ging ik zitten. Hierna was de heer G aan het woord. Op dat moment werd ik op mijn linkerschouder getikt. Ik draaide mijn gezicht naar links om te kijken wie mij op de schouder had getikt. Tot mijn verassing was het X, die mij met de binnenkant van haar hand een harde klap in mijn gezicht toediende. De klap kwam terecht in mijn linkerwang, linkeroog en neus terecht. Door de klap heb ik veel pijn ondervonden. Als gevolg van de klap begon mijn neus te bloeden. (...) Ik heb veel pijn aan mijn gezicht en ook een hevige hoofdpijn. Ik heb ook pijn in mijn nek. (..) Toen ik aan het woord was zat zij niet op haar plaats. Zij bevond zich in de koffiekamer. Nadat ik het woord had gevoerd werd ik door haar mishandeld (...)"

p. 022-023 proces-verbaal van verhoor verdachte X: "(...) O: Heden heeft de mevrouw Y aangifte gedaan van mishandeling van haar persoon. Dit vond plaats op 23 februari 2017 gedurende de Openbare Staten vergadering van Curacao. (...) V: Hoe lang ben u in de kantine gebleven? De spreker had 20 minuten. Toen de spreker aan het woord was begaf ik mij naar de kantine (...). Ik denk dat ik ongeveer 15 minuten of meer in de kantine bleef. Ik kon alles via een televisietoestel die in de kantine is aangebracht volgen. V: Wie bedoelt u met de spreker? A: Mevrouw Y. V: Op welke moment heeft u besloten van de kantine weg te lopen? A: Ik zat onder de tranen en besloot toen om mij naar het toilet te begeven en hierna ging ik naar enkele collega's. Ik bleef even met hun praten en liep vervolgens naar het Bibliotheek. (...) Ik ging met enkele personen praten die onderweg naar de vergaderzaal waren. (..)"

p. 030 proces-verbaal van bevindingen download videobeelden: "Op donderdag 23 februari 2017 deed zich een incident voor in de vergaderzaal van de Staten van Curacao. (...) De beelden van dit incident werd op dezelfde dag op de sociale media (...) gepubliceerd. In het belang van dit onderzoek werden de gepubliceerde beelden door Landsrecherche Curacao gedownload en op een CD opgeslagen. De beelden geven aan:

- (dat) X de vergaderzaal binnenliep en naar Y had begeven;
- (dat) X op de schouder van Y had getikt;
- (dat) X Y de klap had toegediend; (...)"

p. 034 proces-verbaal van bevindingen overname medische verklaring: "(...) 23 2 17 Vandaag om 18.30 heb ik Y (...) onderzocht. Zij verklaarde mishandeld te zijn geweest. (...)

D/-contusie R kaakhoek

-whiplash

-gezwollen R-wang

(...)

F.E. Semper, Arts/MD (...)"

p. 070-071 proces-verbaal van horen getuige E: "(...) V: Hoe was de reactie van X toen Y over de mondkapjes sprak? A: Zij was geïrriteerd en ook nog boos geraakt. (...) Zij liep voor mij, richting de vergaderzaal. Ik liep ook richting van de vergaderzaal. Toen wij via de bibliotheek naar de vergaderzaal liepen, hoorde ik X zeggen: "mi ta dal e bek". Ik heb haar gezegd dat het niet nodig was. (...) V. Wat bedoelde X met "mi ta dal e bek"? A: Volgens mij zou zij Y woordelijk terugslaan en niet met feitelijk geweld (...)"

Proces-verbaal met nummer 1703-BVA-09 bevattende bevindingen nadere uitwerking voicenotes "Voice 014-sd" en "Voice 015-sd": "(...) heeft de inhoud van deze voicenotes betrekking op het gesprek van de getuige B, gericht aan een zekere "M". Kort samengevat gaat het gesprek over het incident in het Statengebouw, waarbij het slachtoffer Y en de verdachte X waren betrokken. Uit de voicenotes kan worden afgeleid dat:

- de spreker geeft aan dat haar zus belast was met bezorgen van het maaltijd voor de statenleden;
- (...)

- X had vanuit de kantine gezegd, dat zij Y zou gaan slaan;
- (...)
- de zus had gezegd dat in de kantine bevond zich ook het statenlid E (...)

p. 072-074 proces-verbaal van getuige P: "(...) U wordt in de gelegenheid gesteld naar de whatsapp opname te luisteren. In de opname hoort u een stem. (tijdens het verhoor luisterde de getuige P de voiceapp "014 sd"). V: herkent u deze stem? A: ja. Ik herken deze stem als die van mijn zus, B. O: U wordt in de gelegenheid gesteld naar een andere voiceopname te luistere. Deze opname is het vervolg van het eerste voiceopname (tijdens het verhoor luisterde de getuige P de voiceapp "015 sd"). V: bevestigt u hetgeen in de opname wordt gezegd? A: Ja, dat bevestig ik. (...).V: Waar was u toen u X een en ander had horen zeggen? A: Ik zat in de kantine. (...) Zij zat in de kantine. Zij was aan het eten. Zij was samen met het Statenlid E. (...) Ik kan mij niet meer herinneren wat zij precies had gezegd. Ik weet wel te verklaren, dat haar reactie had te maken met het slaan van Y. (...) Ik heb dit alleen aan mijn zus B verteld. (...) X was boos toen zij had gezegd dat zij Y zou gaan slaan. (...)".

4B. Bewijsoverwegingen

Voorbedachte rade?

Door de verdediging is aangevoerd dat er bij verdachte geen sprake was van voorbedachte raad op de mishandeling, maar dat zij enkel gehandeld heeft op basis van een ogenblikkelijke gemoedsopswelling.

Voor de bewezenverklaring van het bestanddeel "voorbedachten raad" ("na kalm beraad en rustig overleg") is vereist dat vast komt te staan dat het handelen van de verdachte het gevolg is geweest van een tevoren door de verdachte genomen besluit en dat de verdachte tussen het nemen van dat besluit en de uitvoering ervan gelegenheid heeft gehad om over de betekenis en de gevolgen van die voorgenomen daad na te denken en zich daarvan rekenschap te geven.

De achtergrond van het vereiste dat de verdachte de gelegenheid heeft gehad na te denken over de betekenis en de gevolgen van de voorgenomen daad en zich daarvan rekenschap te geven, is dat ingeval vaststaat dat de verdachte die gelegenheid heeft gehad, het redelijk is aan te nemen dat de verdachte gebruik heeft gemaakt van die gelegenheid en dus daadwerkelijk heeft nagedacht over de betekenis en de gevolgen van de voorgenomen daad en zich daarvan rekenschap heeft gegeven. Dat de verdachte daadwerkelijk heeft nagedacht en zich rekenschap heeft gegeven leent zich immers moeilijk voor strafrechtelijk bewijs²

Nadat Statenlid Y het woord nam tijdens de vergadering, is verdachte naar de kantine gegaan. In de kantine heeft zij, blijkens de verklaring van getuige P - die verder ondersteuning vindt in de inhoud van de zogenaamde voiceopnames-, het voornemen geuit om Y te slaan. Dat voornemen heeft verdachte ook geuit in bijzijn van haar collega E, toen zij vanuit de kantine, via de bibliotheek naar de vergaderzaal terugliepen. Ondanks het advies van E dat slaan niet nodig is, loopt verdachte de zaal binnen, tikt Y op de schouder en slaat zij haar in haar gezicht. Dat anderen hadden gedacht dat verdachte's uiting figuurlijk was bedoeld, neemt niet weg dat met het slaan van Y verdachte haar voornemen feitelijk heeft uitgevoerd.

Alhoewel niet precies vaststaat wanneer verdachte zo boos en geïrriteerd raakte over hetgeen Y vertelde tijdens haar speech, waardoor de tijdsperiode tussen dat moment en het moment van het slaan niet exact kan worden vastgesteld, leidt het Gerecht af aan de hand van de omstandigheden van dit geval dat verdachte voldoende tijd heeft gehad om zich te kunnen beraden op haar besluit om Y te slaan. Deze omstandigheden zijn dat verdachte haar voornemen in de kantine heeft geuit,

² ECLI:NL:HR:2013:963

vervolgens vanuit de kantine loopt en -naar haar eigen zeggen eerst naar toilet gaat- om vervolgens via de bibliotheek naar de zaal te gaan, waar zij, zo blijkt ook uit de tijdens de zitting getoonde beelden, richting Y loopt, en haar op de schouder tikt alvorens haar te slaan. In die periode, vanaf de kantine tot aan het tikken op de schouder, heeft verdachte voldoende gelegenheid gehad na te denken over haar handelen en de gevolgen van haar voorgenomen daad te overzien. In die periode heeft zij niet besloten om van haar plan af te zien, ondanks advies van E. Ze was boos en wilde Y slaan. Ze was zich derhalve bewust van haar handelen. Mede gezien het omschreven tijdsverloop is het derhalve niet aannemelijk is dat zij enkel heeft gehandeld op basis van een hevige gemoedsopswelling.

Dit alles maakt dat het Gerecht de ten laste gelegde voorbedachte rade bewezen acht.

Zwaar lichamelijk letsel?

Lichamelijk letsel is als zwaar te beschouwen wanneer dat voldoende belangrijk is om naar gewoon spraakgebruik als zodanig te worden aangeduid.

In dit verband verdient de door de huisarts genoemde whiplash aandacht. In het verslag van de fysiotherapeut van 6 juni 2017 wordt gesproken over de doorverwijzing van Y in verband met whiplash trauma. Over het resultaat van de behandeling verklaart de fysiotherapeut dat de mobiliteit in ieder geval is toegenomen, maar nog niet optimaal.

Alhoewel de fysiotherapeut zich niet uitlaat over het uitzicht op (volledig) herstel, zijn er geen contra-indicaties die volledig herstel uitsluiten. Bij deze stand van zaken is er daarom onvoldoende ondersteuning om tot het oordeel te komen dat er sprake is van zwaar lichamelijk letsel.

4C. Bewezenverklaring

Het Gerecht heeft uit het onderzoek op de terechtzitting door de inhoud van wettige bewijsmiddelen de overtuiging bekomen dat de verdachte het tenlastegelegde heeft begaan, met dien verstande dat het bewezen acht:

dat zij op ~~of omstreeks~~ 23 februari 2017 te Curaçao, ~~tezamen en in vereniging met een ander of anderen, althans~~ alleen, aan een persoon, te weten Y, opzettelijk (en met voorbedachten rade), ~~zwaar lichamelijk letsel, althans~~ enig letsel, te weten een gezwollen (~~rechter~~) kaak en/of een gezwollen (~~rechter~~) wang en/of een bloedneus en/of een whiplash, heeft toegebracht, door die Y opzettelijk (en na kalm beraad en rustig overleg), een ~~of meerdere~~ maalen (met kracht) met de (~~vlakke~~) (~~rechter~~) hand tegen het gezicht en/of het hoofd te slaan, tengevolge waarvan die Y pijn heeft ondervonden en/of letsel als voornoemd heeft bekomen.

De in de tenlastelegging voorkomende taal- en/of schrijffouten zijn in de bewezenverklaring *cursief weergegeven* verbeterd. Blijkens het verhandelde ter terechtzitting is de verdachte daardoor niet geschaad in de verdediging.

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd, zoals doorgestreept in de tekst, is niet bewezen, zodat de verdachte hiervan zal worden vrijgesproken.

5. Kwalificatie en strafbaarheid van het feit

Het bewezenverklaarde levert op:

Mishandeling gepleegd met voorbedachte raad, zoals strafbaar gesteld bij artikel 2:274 van het Wetboek van Strafrecht.

Er is geen omstandigheid aannemelijk geworden die de strafbaarheid van het bewezenverklaarde uitsluit. Het feit is derhalve strafbaar.

6. Strafbaarheid van de verdachte

Er is geen omstandigheid aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de verdachte opheft of uitsluit. De verdachte is dus strafbaar.

7. Strafmotivering

Gelet op de aard en de ernst van het bewezen en strafbaar verklaarde, op de omstandigheden waaronder de verdachte zich daaraan schuldig heeft gemaakt en op de persoon van de verdachte, zoals van één en ander uit het onderzoek ter terechtzitting is gebleken, acht het Gerecht na te noemen beslissing passend. Daarbij wordt in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen.

Dankzij de parlementaire immuniteit is het mogelijk dat het debat in de Staten op het scherpst van de snede wordt gevoerd, in woord en in geschrift, maar niet door middel van daden zoals aan verdachte is verweten. Met de mishandeling van haar collega Statenlid heeft verdachte niet alleen inbreuk gemaakt op de lichamelijke integriteit van haar collega, maar daarmee ook, in figuurlijke zin, op de integriteit van het instituut waarvan zij beiden lid zijn. Dit rekent het Gerecht verdachte zeer aan.

Anderzijds houdt het Gerecht rekening met de omstandigheid dat verdachte van meet af aan haar medewerking heeft gegeven aan dit onderzoek en ook publiekelijk het boetekleed heeft aangetrokken en getracht heeft haar excuses aan te bieden aan haar collega Y. Positief is verder dat verdachte, blijkens het haar betreffende uittreksel uit de justitiële documentatie, recentelijk niet in aanraking is geweest met justitie.

Het Gerecht is van oordeel dat, gelet enerzijds op de ernst van het feit en anderzijds dat alleen een van de twee tenlastegelegde feiten beoordeeld en bewezenverklaard is, een lagere straf dan door de officier van justitie is gevorderd dient te worden opgelegd. Alles afwegend acht het Gerecht een onvoorwaardelijke werkstraf passend en geboden.

11. Toepasselijke wettelijke voorschriften

De op te leggen straf is gegrond op de artikelen 1:11, 1:45 en 1:46 van het Wetboek van Strafrecht.

12. Beslissing

Het Gerecht:

verklaart de officier van justitie niet-ontvankelijk in de vervolging van het feit zoals tenlastegelegd onder 2;

verklaart bewezen dat de verdachte het tenlastegelegde zoals in rubriek **4C** omschreven, heeft begaan;

verklaart niet bewezen hetgeen aan de verdachte meer of anders is tenlastegelegd en spreekt verdachte daarvan vrij;

verklaart dat het bewezen verklaarde feit het in rubriek **5** genoemde strafbare feit oplevert;

verklaart de verdachte hiervoor strafbaar;

veroordeelt de verdachte tot een taakstraf, bestaande uit een werkstraf van **tachtig (80) uren**, te vervangen door hechtenis voor de duur van **veertig (40) dagen** indien de veroordeelde deze straf niet naar behoren verricht;

Strafzaken over: 2017
Datum uitspraak: 5 juli 2015
Tegenspraak
Parketnummer: 500.00101/17

beveelt dat de tijd die de veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in verzekering en/of in voorlopige hechtenis heeft doorgebracht bij de uitvoering van de werkstraf geheel in mindering zal worden gebracht naar de maatstaf van 2 uren taakstraf per dag in verzekeringstelling/voorlopige hechtenis.

Dit vonnis is gewezen door de rechter mr. M.J. de Kort en uitgesproken ter openbare terechtzitting van het Gerecht op 5 juli 2017, in tegenwoordigheid van de griffier.